

קיצור הדף היומי

ט"ז בחשון תשפ"ב

ראש השנה • יד

הדרשות לחנטה ולקיטה

ריה"ג: **'נאפק מארך מיין'**, מה גורן ויקב גדיין על מי שנה שעברה ומתעשרין לשעבר, אף הדומים להם, יצאו יركות שגדلين על מי שנה הבאה, ומתעשרין לשנה הבאה.
ר"ע: גדיין על **רוב מים**, ומתעשרין לשעבר, אף הדומים להם, אף כל שגדילין על רוב מים מתעשרין לשנה שעברה, יצאו יركות שגדילין על **כל מים** ומתעשרין לשנה הבאה.
נק"מ: בצלים הסריסין ופול המצרי שמנעו מהן מים ל' יום לפניו ר"ה מתעשרין לשעבר, ומתרין בשבועית.

באחד בשכט ר"ה לאילן.

כיוון שייצאו רוב גשמי שנה מתחילה חנטה.

לך

ת"ד: מעשה בר"ע שליקט אתרוג באחד בשבט, ונוהג בו שני מעשרות, כב"ש - שבא' בשבט ד"ה, וככ"ה - שבט"ו בשבט ד"ה.

ריב"ז: נוהג בו מנהג ר"ג ור"א.

דר"ג: אתרוג שווה לאילן - לערלה, רביעי, ושביעית.
ולירק - שבעת לקייטו עישרו.

ר"א: אתרוג שווה לאילן לכל דבר. [חנטה]
זה דאין עושים כחומרិ שニיהם דהלהכה כב"ה,
ואי רוצה בדברי ב"ש עושה, [קודם בת קול]
מקולי ב"ש ומוקולי ב"ה - רשות,
מחומרិ ב"ש ומחרומרិ ב"ה - 'זהCSIל בחשך הולך'.
- שדר"ע הסתפק בדעת ב"ה, אם בא' או בט"ו בשבט.

והוקשה לריב"ז: שנаг כר"ג ור"א, האם כב"ש נוהג?
א. ד"ח: מיירוי באתרוג שחנטו קודם ט"ו בשבט הקודם,
ונקט א' בשבט - שכך היה המעשה.

ב. דיבינא: תני; לא א' בשבט היה, אלא ט"ו בשבט היה,
ולא מנהג ב"ש וב"ה נוהג בה, אלא מנהג ר"ג ור"א.

דבר"ה: לד"ג אתרוג אחר לקייטו עישרו כירק - ר"ה שלו **תשרא**.
והוקשה שרשב"א: ליקט אתרוג ערבע ט"ו בשבט, קודם שקיעה
וחזר וליקט אחר שקיעה, אין תורמן ומעשרין מזה על זה,
לפי שאין תורמן ומעשרין מהחדש על היישן, ומהישן על החדש.
שלישית נכנסת לרבייעית, שלישית - מעשר ראשון, ומעשר עני,
רביעית - מעשר ראשון, ומעשר שני.

אלא אפי' דאר"ג אתרוג אחר לקייטה כירק ר"ה שלו שבט.
ונקט שלישית הנכנסת לרבייעית, ולא שנייה הנכנסת לשליישית,
אגב אורחיה השמיינו, שקשה לעצם האתרוג משימוש היד,
וכיוון דמממשין בו כו"ע בשבועית, איןנו טוענן פירות, עד ג' שנים.

• **בעא ר"ו מרבי ינא:** אתרוג ר"ה שלו אימתני
אל: שבט, ובחודשים ולא דתקופה וכן בשנה מעוברת.